

[Statsministeren.]

Erhvervsforholdene og Arbejdsløsheden stadig ønsket at afpasse de Hjælpeforanstaltninger, som maatte være paakrævet, efter Tidens Forhold, og den Fremgangsmaade vil naturligvis i samme Grad blive anvendt af os nu som Regering, som den blev fulgt i den Tid, vi ikke havde Regering. — Jeg maa saa tilføje overfor begge de to ærede Ordførere, at vi aldeles ikke, saaledes som de synes at mene, har tegnet et straalende Billede, tværtimod; i Aabningstalen sagde jeg, at trods de gode Tegn „er der dog fremdeles Grund til Bekymring“, og at der derfor ogsaa „fremdeles er Trang til visse ekstraordinære Foranstaltninger og til en Medvirken fra Lovgivningsmagtens Side“ for at hidføre forøget Afsætning og forøget Beskæftigelse. Og som allerede nævnt er der iværksat de Undersøgelser, der altid maa gaa forud for saadanne ekstraordinære Foranstaltninger, og som vi stillede Forslag om i April 1928, men fik afvist den Gang. Vi har altsaa maattet vente indtil nu, da vi ikke længer behøver at anmode de Herrer om Assistance til disse Undersøgelsers Iværksættelse. Og Forslagene kommer i hvert Fald sikkert tidsnok, baade for Venstre og Højre.

Med Hensyn til Erhvervsituationen skal jeg tillade mig at meddele — til Oplysning for dem, der ikke selv har bemærket det —, at det nu i langt mindre Grad end i andre Perioder er Industrierarbejderne, som er arbejdsløse. Endnu er der ganske vist, som jeg ogsaa har betonet, visse Industrier, der er ude for Vanskeligheder; der er f. Eks. Jernindustrien, som stadig har et alt for urimeligt stort Antal arbejdsløse, og der er Tekstilindustrien med ca. 1 000 arbejdsløse. Der er derfor, hvis det er muligt at finde Foranstaltninger, der bør iværksættes, Anledning til at bidrage til Lindring af disse Vanskeligheder. Først og fremmest er der naturligvis Grund til at beklage, at f. Eks. den Udvikling indenfor Tekstilindustrien, som man gentagne Gange har forhandlet om, og som utvivlsomt vilde føre til en Modernisering og en Billiggørelse af Produktionen, som er nødvendig, er strandet paa de kapitalistiske Hensyn, der desværre er alt for stærkt raadende. Men i øvrigt er det værd at nævne, at der indenfor de forskellige Industrier er et betydeligt mindre Antal arbejdsløse nu end i tidligere Perioder, saaledes i den meget omtalte Skotøjsindustri, hvor der i sidste Uge var 435, og af Skræddere og Syersker var der tilsammen 500—600 arbejdsløse. Nej, som jeg før sagde, findes det store Antal arbejds-

løse nu fortrinsvis blandt de saakaldte ufaglærte, altsaa Arbejdsmændene; der opgives 5 000—6 000 af disse indenfor Industrierne, og der opgives 2 000 arbejdsløse Havnearbejdere; i det hele opgives Antallet af arbejdsløse Arbejdsmænd til omkring 10 000. Det er derfor en Selvfølge, at hvis der nu skal træffes Foranstaltninger, der er Mening i, maa de tilrettelægges paa anden Maade end tidligere, idet de maa være afpasset efter de Krav, som denne Gruppe af Arbejdere i særlig Grad maa have.

Baade den konservative Ordfører og Venstres Ordfører beskæftigede sig med Arbejdsløsheden og Arbejdsløshedsstatistikken, og jeg hørte med stor Interesse, at begge Ordførerne nu krævede en nærmere Undersøgelse af Arbejdsløshedens Tal. Jeg siger, det var med stor Interesse, for det var jo det Forslag, vi Socialdemokrater fremsatte i 1928 i det „morsomme“ Nævn, der blev lavet her i Rigsdagen; vi foreslog, at man skulde se at faa analyseret Arbejdsløsheden ved en indgaaende Undersøgelse og Tælling, saa at man virkelig fik at vide, hvad der laa i Tallene. Men den Gang havde det intet Jag, der maatte ikke foretages nogen Tælling, Forslaget blev brutalt afvist af Venstres og Højres Repræsentanter. Nu er en saadan Undersøgelse pludselig blevet saa interessant, nu har man Brug for disse Tællinger, men det er heller ikke ubekendt, hvorfor man har Brug for Tallene! Der har staaet visse ubeviselige Sigtelser i Arbejdsgivernes Blad, og det er for at faa klaret den Situation, man nu fra flere Sider er blevet saa interesseret i at tælle og analysere. Jeg skal ikke blande mig i, om det nu er rimeligt at iværksætte denne nye Tælling, det kan i og for sig være temmelig underordnet, om det sker eller ikke, men hvis det kun skal være en Forlystelse for at dække Arbejdsgivernes uberettigede Angreb paa Arbejderne, er der ikke saa megen Mening deri.

I Anledning af nogle Misligheder i Arbejdsløsheds-kasser har man krævet skærpet Kontrol. Jeg tror, denne skærpede Kontrol allerede er iværksat, i hvert Fald i et af de Fag, der er Tale om, idet det er meddelt mig af Arbejdsdirektøren, at det er bragt i Orden, men ellers er jeg fuldkommen indforstaaet med, at man skal gaa uhyre strengt frem overfor Misbrug; Arbejderne selv er allerdaarligst tjent med, at Misbrug foregaar og dækkes, og der vil derfor ikke fra Regeringens Side blive sparet paa Bestræbelser til Sikring af Statens og Medlemmernes Interesser i Arbejdsløshedsforsikringen. Men om disse Forhold vil for